

Від серця і до серця добро передається

Михайла Петровича ВОЙНАРЕНКА знають в Хмельницькому як поважну і шановану людину. Він — проректор з науково-педагогічної роботи Хмельницького національного університету, доктор економічних наук, професор, дійсний член Академії економічних наук України, Української академії економічної кібернетики, Міжнародної академії інформатизації у Москві, голова спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій, член ради із захисту докторських дисертацій, відповідальний редактор і член редколегій ряду наукових журналів. Він має численні відзнаки Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Міністерства освіти і науки. Відмінник освіти України. Президент Віктор Ющенко присвоїв йому почесне звання "Заслужений діяч науки і техніки України".

Михайло Петрович давно відбився як науковець — має більшу кількість опублікованих праць (з них понад 200 — наукові). Це монографії, підручники, навчальні посібники. Посилання на праці Войнарєнка зустрічаються у більш як 100 публікаціях. Він чудово організовує навчальний процес в рідному університеті, є гарним вихователем студентської молоді.

Сказати, що Михайло Петрович — талановита і непересічна людина, означає нічого про нього не сказати. Його талант має багато граней. І не менш яскравою, ніж усі перелічені мною, є поетична творчість. Він — поет-пісняр. Відомі композитори поклали на музику десятки його віршів і вони давно знайшли своїх виконавців. Теплі та задушевні пісні Войнарєнка виконують зірки української естради — народні артисти України Василь Зінкевич, Алла Кудлай, Микола Свидюк, заслужені артисти України Олег Слободенко, дуєт "Світязь" — Анатолій Говорадло та Дмитро Гершензон, Любов і Віктор Анісімови. Тісна співдружність поета існувала з нині покійним народним артистом України Анатолієм Горчинським. Є також пісні на слова Михайла Войнарєнка і в репертуарі наших подільських співаків — Марії Ясіновської, Олександра Болгарчука, Олександра Полянського, Анатолія Демчука, Олександра та Наталії Тимчишаків, Миколи Довгальова, Раїси Осипової, Віктора Шайди, Андрія Клименка, Альони Мороз, Андрія Романіди, Артема Ромаюкова, Світлани Бабицької, Людмили Нитичук, Олени Харитонової. Навіть у маленькій хмельницькій зірочки Іринки Барилюк.

На творчому вечорі поета-пісняра, який проводився вперше в його житті, прозвучали усі твори, що увійшли до збірки пісень, котра вийшла під назвою "Добра не буває багато..." Зал обласного музично-драматичного театру був переповнений. Колеги, друзі близькі і далекі, земляки з села Струга Новоушицького району, де народився, представники Новоушицького земляцтва у Хмельницькому, митці з нашого обласного центру та інших міст України, керівники міської влади, закордонні гості. Першим до офіційного слова був запрошений міський голова Сергій Мельник. Привітавши Михайла Петровича, він пообіцяв підтримувати розквіт творчих сил у Хмельницькому, виділяючи з міського бюджету відповідні кошти, в тому числі для виходу другої збірки поезій автора. Безсумнівно, що у кожного з присутніх було бажання персонально сказати поетові гарні слова, подарувати квіти, побажати усіх гараздів. Тож вітань не бракувало, як не бракувало гарних пісень та живих квітів. "Я щиро радий бачити в цьому залі так багато своїх друзів. Дякую щиро усім вам..." — зізнався влячно поет. Атмосфера вечора була настільки тепла, настільки сімейна, що, правду кажучи, хотілося плакати. Нам дійсно не вистачає отаких вечорів-зустрічей, не вистачає інтелігентного спілкування, де б могла і душа відтанути від буденності, відчути себе окрилено щасливим під впливом поетичних одкровень майстра слова. Творити добро, якого не буває багато, ділитися любов'ю, віддаючи частку себе іншим, — ось лейтмотив не тільки творчості, а й усього життя Михайла Петровича. Він закликає усіх нас дарувати добро, передаючи його від серця до серця...